

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 stycznia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że T. G. (1) nie podlega w okresie od dnia 2 listopada 2018 r. do 4 maja 2019 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik zatrudniony u płatnika składek – (...) Technika (...) M. K. podnosząc pozornie zawartą umowę o pracę, która miała na celu uzyskanie przez wnioskodawcę pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z niezdolnością do pracy. (decyzja k. 1 – 6 akt ZUS)

Od powyższej decyzji ubezpieczony T. G. (1) złożył odwołanie w dniu 21 stycznia 2020 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że podlega on obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie. Skarżący podkreślił, że w firmie płatnika pracował jako pomoc montera instalacji grzewczych, gazowych i sanitarnych w okresie od 2.11.2018 r. do 4.05.2019 r. a do jego obowiązków należało przygotowywanie materiałów do zleceń, dostarczanie ich na miejsce prac a także odbieranie zamówionych materiałów z hurtowni oraz pomoc w wykonywaniu prac. (odwołanie k. 3 – 3 verte)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 4 – 5 verte)

Zainteresowany M. K. poparł odwołanie. (e- protokół rozprawy z dnia 24.06.2020 r. oświadczenie zainteresowanego 00:20:45 k. 57)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił co następuje:

Wnioskodawca T. G. (1) legitymuje się wykształceniem zasadniczym zawodowym, z zawodu jest kierowcą - mechanikiem. Ubezpieczony przez około 40 lat pracował jako zawodowy kierowca. Zaprzestał wykonywania wyuczonego zawodu z uwagi na problemy zdrowotne w postaci choroby oczu. (kwestionariusz osobowy w nienumerowanych aktach ZUS, zeznania wnioskodawcy 00:02:51 w zw. z 01:01:42, płyta CD k. 61)

Wnioskodawca nie posiada uprawnień umożliwiających dokonywanie kontroli instalacji gazowych. (okoliczność przyznana- zeznania wnioskodawcy 00:02:51 w zw. z 01:01:42, płyta CD k. 61)

Zainteresowany M. K. świadczy pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, tj. 6.00 – 14.00 w Gazowni w Ł. jako kierownik. Nadto od 2015 r. prowadzi on także własną jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł. przy ul. (...). Przedmiotem działalności jest realizowanie prac związanych z wykonywaniem instalacji grzewczych, gazowych, wodnych i kanalizacyjnych. Wykonywanie kotłowni gazowych, przeglądów gazowych i demontaż starych instalacji. Płatnik posiada szereg uprawnień w tym zakresie. Przeglądy instalacji gazowych dokonywane są raz bądź dwa razy w roku. W miejscu prowadzenia działalności mieści się budynek gospodarczy wyposażony w łazienkę, szatnię i bufet ze szlifierkami. Jest tam także specjalny regał w celu składowania materiałów. Obecnie płatnik nikogo nie zatrudnia. Tożsamą działalność prowadził także ojciec zainteresowanego. (zeznania zainteresowanego 00:20:45 w zw. z 01:01:42, płyta CD k. 61)

Płatnik nie prowadził rekrutacji pracowników za pośrednictwem prasy bądź internetu, jak również nie poszukiwał pracowników w inny sposób, w tym poprzez Urząd Pracy. (zeznania zainteresowanego 00:20:45 w zw. z 01:01:42, płyta CD k. 61)

W dniu 2 listopada 2018 r. T. G. (1) zawarł z M. K. właścicielem firmy (...) umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 2 listopada 2018 r. na stanowisku montera instalacji gazowej w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 2.250,00 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy podano miejsca wskazane przez pracodawcę. (umowa o pracę w nienumerowanych aktach ZUS)

Przed zawarciem tej umowy T. G. (1) nigdzie nie pracował i nie był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych. (zeznania świadka M. G. 00:41:07, płyta CD k. 61)

Ubezpieczony odbył wstępne szkolenie z zakresu BHP oraz przedłożył zaświadczenie lekarskie o zdolności do pracy na stanowisku monter instalacji gazowej wystawione przez lekarza do badań profilaktycznych. (zaświadczenie lekarskie, karta szkolenia wstępne w nienumerowanych aktach ZUS)

Płatnik składek dokonał zgłoszenia wnioskodawcy do ubezpieczenia emerytalnego, rentowych, chorobowego, wypadkowego oraz zdrowotnego z tytułu zawartej umowy o pracę od dnia 2 listopada 2018 r. (bezsporne)

Zainteresowany był znajomym brata wnioskodawcy – M. G., u którego we wcześniejszych okresach wykonywał regularne usługi. (zeznania zainteresowanego 00:20:45 w zw. z 01:01:42, płyta CD k. 61, zeznania wnioskodawcy 00:02:51 w zw. z 01:01:42, płyta CD k. 61)

T. G. (1) został zatrudniony na nowoutworzonym stanowisku i nie otrzymał pisemnego zakresu obowiązków. Na podstawie umowy o pracę wnioskodawca miał świadczyć pracę w godzinach od 13.00 do 21.00. Do zakresu jego obowiązków miały należeć prace fizyczne polegające na: czyszczeniu i malowaniu rur, wnoszeniu rur do samochodu, przynoszeniu narzędzi, układaniu i sortowaniu materiałów, takich jak kolanka i różne uszczelki. W miesiącach listopad – grudzień wnioskodawca miał jeździć na kontrole instalacji gazowych w blokach. Podczas tych kontroli T. G. (1) miał wykonywać zapiski. Miał też wykonywać instalację gazową oraz jeździć do hurtowni po materiał, który był zamówiony. Miał kupować rury, uszczelki, kolanka, mosiężne przedmioty. (zeznania zainteresowanego 00:20:45 w zw. z 01:01:42, płyta CD k. 61, zeznania wnioskodawcy 00:02:51 w zw. z 01:01:42, płyta CD k. 61)

M. K. w spornym okresie nie zatrudniał poza wnioskodawcą innych pracowników i sam wykonywał wszystkie czynności. (okoliczność bezsporna)

Płatnik opłacał za T. G. (1) należne składki na ubezpieczenia społeczne. (okoliczność bezsporna)

W dniu 18.04.2019 r. pracodawca rozwiązał z wnioskodawcą umowę o pracę za wypowiedzeniem z powodu likwidacji stanowiska pracy. (wypowiedzenie umowy o pracę w nienumerowanych aktach ZUS)

Zarówno przed zawarciem spornej umowy o pracę jak i po jej rozwiązaniu płatnik nie zatrudniał żadnych pracowników. (okoliczność bezsporna)

(...) Technika (...) M. K. w latach 2018 – 2019 uzyskała następujące dochody:

- kwiecień 2018 r.- 4100,00 zł;
- maj 2018 r. – strata -100,00 zł;
- czerwiec 2018 r. – 4258,50 zł;
- lipiec 2018 r.– 8800,00 zł;
- sierpień 2018 r. – 10300,00 zł;
- wrzesień 2018 r. – 38530,00 zł;
- październik 2018 r. – 21100,00 zł;
- listopad 2018 r.– 12561,66 zł;
- grudzień 2018 r. - 7186,57 zł. Łączny dochód w 2018 r. wyniósł 104.636,73 zł.

- styczeń 2019 r. – strata - 2254,43 zł;
- luty 2019 r.– strata - 3254,43 zł;
- marzec 2019 r.– 25475,34 zł;
- kwiecień 2019 r. – strata 3654,43 zł;
- maj 2019 r.– strata 1342,38 zł. (ewidencja przychodów k. 72 - 73)

Sytuacja finansowa zainteresowanego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej nie była stabilna. Uzyskiwane wynagrodzenie za pracę M. K. przeznaczał na pokrycie kosztów zatrudnienia pracownika. (zeznania zainteresowanego 00:20:45 w zw. z 01:01:42, płyta CD k. 61)

Na skutek przeprowadzonej kontroli w siedzibie płatnika decyzją z dnia 3 stycznia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że T. G. (1) nie podlega w okresie od dnia 2 listopada 2018 r. do 4 maja 2019 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik zatrudniony u płatnika składek – (...) Technika (...) M. K. podnosząc pozorność zawartej umowy o pracę, która miała na celu uzyskanie przez wnioskodawcę pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z niezdolnością do pracy. (decyzja k. 1 – 6 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach sprawy oraz w załączonych do akt sprawy aktach ZUS z przebiegu kontroli doraźnej u płatnika składek M. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Technika (...). Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawcy T. G. (1) i zainteresowanego M. K. na okoliczność faktycznego świadczenia przez ubezpieczonego pracy w okresie od 2 listopada 2018 r. do 4 maja 2019 r. nie znajdując, one bowiem żadnego poparcia w zebranym w sprawie materiale dowodowym.

W niniejszym postępowaniu na okoliczność, że ubezpieczony faktycznie świadczył pracę w spornym okresie u płatnika w ramach stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy zgodnie z zawartą umową o pracę nie zostały przedstawione wiarygodne dowody. Zarówno zeznania zawnioskowanych świadków jak i nawet samego wnioskodawcy i zainteresowanego nie potwierdziły w żaden sposób okoliczności faktycznego świadczenia pracy przez ubezpieczonego we wskazanym w umowie o pracę charakterze.

Podkreślić przede wszystkim należy, że zainteresowany nie był w stanie wskazać żadnych konkretnych czynności jakie wnioskodawca miałby wykonywać w spornym okresie na stanowisku montera instalacji gazowych. Zainteresowany w swych zeznaniach jedynie lakonicznie stwierdził, że: „Ja potrzebowałem dodatkowych rąk do pomocy. Pan G. chodził ze mną, zbierał podpisy, chodził z torbą. Był dostępną osobą czasowo”. „Były sytuacje, że Pan G. siedział sobie w moim zakładzie.” Powyższe w żaden sposób nie świadczy o rzeczywistym świadczeniu pracy przez wnioskodawcę.

Sam wnioskodawca zaś nie rozróżniał świadków – klientów oraz nie był w stanie wskazać żadnych konkretnych adresów usługobiorców, u których miał wykonywać prace i którym miał dostarczać materiały niezbędne do wykonania usługi.

Także zawnioskowani świadkowie, nie potwierdzili jednoznacznie, by wnioskodawca wykonał czynności w ramach spornej umowy o pracę.

Świadek J. S. – siostra płatnika nie była w stanie opisać żadnych pracowniczych czynności wnioskodawcy a zeznała jedynie, że go widywała. Podobnie świadek C. T. wskazał, że widział wnioskodawcę około trzy razy i nie wskazał konkretnych czynności pracowniczych, które ubezpieczony miałby wykonywać jako monter instalacji gazowych.

W ocenie Sądu niewykluczone jest, że świadkowie mogli przez krótki czas widzieć zainteresowanego np. w siedzibie płatnika bądź przy jednorazowej prostej czynności, co miało stworzyć pozory, że praca była świadczona. Nie sposób

jednak uznać, że powyższe mieści się w pojęciu stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy zgodnie z treścią spornej umowy o pracę.

Na uwadze należy mieć też okoliczność, że świadek J. S. – siostra zainteresowanego ma interes w zeznawaniu na korzyść odwołującego się w związku z czym jej zeznania, mimo, iż w niektórych fragmentach zbieżne z zeznaniami wnioskodawcy i zainteresowanego, są niewiarygodne w świetle całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Ponadto przedłożone dokumenty w postaci faktur i rachunków za wykonane przez firmę płatnika usługi nie stanowią dowodu, że w czynnościach tych miał jakiś udział wnioskodawca.

Do obowiązków pracowniczych T. G. (1) w spornym okresie miała należeć praca w charakterze monter instalacji gazowej, tymczasem nie posiadał on w tym zakresie żadnych kwalifikacji, ani żadnego doświadczenia zawodowego oraz nie miał stosownych uprawnień a w szczególności umożliwiających dokonywanie kontroli instalacji gazowych.

W ocenie Sądu także wykonywanie przez ubezpieczonego pracy fizycznej było poważnie utrudnione ze względu na występujące u niego problemy zdrowotne.

Przedstawione zatem dokumenty w postaci listy płac, listy obecności, umowy o pracę z akt osobowych nie stanowią dowodów faktycznego wykonywania przez wnioskodawcę pracy w spornym okresie oraz w wymiarze pełnego etatu a jedynie są potwierdzeniem ich formalnego sporządzenia. Fakt formalnego sporządzenia wskazanej wyżej dokumentacji miał na celu skonstruowanie okoliczności faktycznych świadczących o pozostawianiu ubezpieczonego w stosunku pracy z tą firmą płatnika, a w konsekwencji o podleganiu pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy T. G. (1) jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 266 ze zmianami) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

O uznaniu stosunku łączącego dwie osoby za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Według art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. kodeks pracy (tekst jednolity Dz. U z 2019 r., poz. 1040 ze zmianami), przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju a rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem".

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste (nie może on wyręczyć się w pracy inną osobą) i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Dla stwierdzenia cechy podporządkowania typu pracowniczego z reguły wskazuje się na takie elementy jak: określony czas pracy i określone miejsce wykonywania czynności, podporządkowanie pracownika regulaminowi pracy oraz poleceniom kierownictwa co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania pracy, obowiązek wykonywania poleceń przełożonych.

Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika faktycznie świadczącego pracę w ramach ważnego

stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 roku o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

W przedmiotowej sprawie organ rentowy stanął na stanowisku, że umowa o pracę z dnia 2 listopada 2018 r. zawarta między T. G. (2), a M. K. jest nieważna bowiem została zawarta dla pozoru.

W myśl art. 83 § 1 kc nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozoru. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozoru, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozoru, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych jakie prawo łączy z tego typu treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczeniami, a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14 marca 2001 roku (opubl. OSNAP 2002/21527, nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją faktycznie wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa lub sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. (art. 58 § 1 kc w związku z art. 300 kp).

Stosownie do treści art. 58 § 1 kc Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. (§ 2)

Sąd Okręgowy w Łodzi podziela również pogląd Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 25 stycznia 2005 roku, II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym stwierdza się, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy. (art. 58 § 1 kc w zw. z art. 300 kp).

Nadto nadmienić należy, iż w niniejszej sprawie to na organie rentowym spoczywał ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli, a więc, że nie miały zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych, gdyż pracownik nie podjął wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę, a pracodawca świadczenia tego nie przyjmował. Z tych bowiem faktów organ rentowy wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 roku, I UK 269/2006, LEX nr 328015).

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że organ rentowy wykazał w toku sprawy, że T. G. (1) i M. K. łączyła pozorna umowa o pracę.

W ocenie Sądu o pozorności umowy o pracę świadczą już same okoliczności jej zawarcia. Płatnik od wielu lat znał brata wnioskodawcy. Wnioskodawca przed zawarciem tej umowy nigdzie nie pracował i nie był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z uwagi na problemy zdrowotne- chorobę oczu. Jego przyszłe stanowisko pracy dotyczyło czynności monterów instalacji gazowych, do wykonywania, których nie posiadał on żadnych kwalifikacji, ani doświadczenia zawodowego oraz nie miał stosownych uprawnień.

Nadto z punktu widzenia profilaktyki istniały ewidentne przeciwwskazania do wykonywania przez wnioskodawcę pracy fizycznej ze względu na wspomniane problemy zdrowotne.

W tej sytuacji w przypadku wzmożonego wysiłku fizycznego związanego z zatrudnieniem w pełnym wymiarze czasu pracy istniało wysokie prawdopodobieństwo, że mogą pojawić się dalsze komplikacje zdrowotne, które w przyszłości uniemożliwią ubezpieczonemu świadczenie pracy. Zatem już sam stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadniał zawarcia umowy o pracę na stanowisku związanym z wykonywaniem pracy fizycznej, dodatkowo jeszcze w pełnym wymiarze czasu pracy i wiązał się z ryzykiem.

Powyższe zdaniem Sądu zatem wyklucza, aby wnioskodawca miał faktyczną możliwość podjęcia pracy wynikającej z zawartej umowy o pracę.

Podkreślić także trzeba, że do obowiązków wnioskodawcy miały należeć prace fizyczne polegające na: czyszczeniu i malowaniu rur, wynoszeniu rur do samochodu, przynoszeniu narzędzi, układaniu i sortowaniu materiałów, tj. kolanka i różne uszczelki. W miesiącach listopad – grudzień wnioskodawca miał jeździć na kontrole instalacji gazowych w blokach. Podczas tych kontroli T. G. (1) miał wykonywać zapiski. Miał też wykonywać instalację gazową oraz jeździć do hurtowni po materiał, który był zamówiony. Miał kupować rury, uszczelki, kolanka, mosiężne rzeczy.

Tymczasem brak jest ze spornego okresu dokumentów papierowych opatrzonego podpisem wnioskodawcy dotyczących wykonanych kontroli. Również zawnioskowani świadkowie nie potwierdzili, by wykonywał on czynności w ramach spornej umowy o pracę. Ponadto nie zgłoszono jako świadków pracowników hurtowni, do których to wnioskodawca miał regularnie jeździć po materiały. Nawet sam zainteresowany i wnioskodawca nie byli w stanie wskazać czynności pracowniczych, które ubezpieczony miał wykonywać w ramach pełnego wymiaru czasu pracy.

W tej sytuacji wskazać należy, że fakt zatrudnienia wnioskodawcy na specjalnie utworzonym stanowisku montera instalacji gazowej na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy nie był uzasadniony rzeczywistymi potrzebami pracodawcy.

Zarówno przed zawarciem spornej umowy o pracę jak i po jej rozwiązaniu płatnik nie zatrudniał żadnych pracowników i sam wykonywał wszystkie czynności.

Powyższe okoliczności jednoznacznie świadczą także o tym, że faktyczny zakres czynności pracowniczych powierzony ubezpieczonemu na podstawie spornej umowy o pracę był jedynie bardzo znikomy i nie wymagał z pewnością zatrudnienia w ramach stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. Płatnik nie udowodnił też, iż w spornym okresie ilość zleceń w jego firmie znacznie się zwiększyła.

W ocenie Sądu również wynagrodzenie ustalone w spornej umowie było wygórowane. Nie było bowiem adekwatne do rodzaju powierzonych wnioskodawcy obowiązków. Podkreślić należy, że wnioskodawca była nowo pozyskanym pracownikiem. Zgodnie z umową miała świadczyć pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera instalacji gazowej. Faktyczny jednak zakres jej obowiązków dotyczył prostych czynności i był iluzoryczny, bo pokrywał się z pracami, które w rzeczywistości wykonywała sam płatnik.

Dochody pracodawcy także nie uzasadniały zatrudnienia pracownika na umowę o pracę z wynagrodzeniem w kwocie 2.250 zł. Sytuacja finansowa zainteresowanego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej nie była stabilna. Poszczególne miesiące 2018 r. i 2019 r. płatnik kończył stratą. Uzyskiwane wynagrodzenie za pracę M. K. przeznaczał na pokrycie kosztów zatrudnienia pracownika.

W świetle powyższych okoliczności więc zatrudnienie pracownika na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy stanowiło działania całkowicie nieracjonalne. Celem racjonalnego pracodawcy jest bowiem osiągnięcie zysku z działalności gospodarczej, dochodów finansowych, by mieć się z czego utrzymywać i żeby firma funkcjonowała i mogła się rozwijać.

Z uwagi na powyższe w ocenie Sądu istniała nierentowność zatrudnienia T. G. (1) na podstawie umowy o pracę na stanowisku montera instalacji gazowej w pełnym wymiarze czasu pracy od 2 listopada 2018 r., gdyż ani posiadane przez pracodawcę zasoby finansowe, jak i również jego realne potrzeby tego absolutnie nie uzasadniały.

W świetle wskazanych okoliczności przyjąć należy, zgodnie z twierdzeniem organu rentowego, iż przedmiotowa umowa o pracę z dnia 2 listopada 2018 r. była pozorną umową o pracę. Pozorność jej polegała na tym, że strony sporządziły umowę wyłącznie w celu objęcia wnioskodawcy ubezpieczeniem pracowniczym, a w konsekwencji zapewnienia świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Nie zostało bowiem wykazane, by fakt zatrudnienia T. G. (1) wynikał z rzeczywistej potrzeby pracodawcy oraz nie wykazano również, że w spornym okresie faktycznie świadczył on pracę w ramach stosunku pracy.

Okoliczność, że ubezpieczony został zatrudniony, ale faktycznie nie wykonywał czynności, świadczy o tym, że nie pracował i to nie z powodu zakładu pracy, który tej pracy mu nie dał, lecz dlatego, że jej nie miał dla wnioskodawcy.

Tym samym przedmiotowa umowa jako pozorna jest nieważna w świetle art. 83 § 1 k.c. i nie wywołuje skutku w postaci objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi.

Mając powyższe na uwadze Sąd w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 3 stycznia 2020 r., decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł..

Zarządzenie : odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

K.B